

СТАНОВИЩЕ

по конкурс за академичната длъжност „професор” по професионално направление 3.4. Социални дейности (Методи на социалната работа, Геронтологична социална работа), обявен от Факултета по педагогика при СУ „Св. Климент Охридски” в ДВ, брой 105/11.12.2021 г.

Член на научното жури: проф. д-р Бончо Вълков Господинов – СУ „Св. Климент Охридски“.

1. Данни за конкурса

Конкурсът е обявен за нуждите на катедра „Социална работа“ на Факултета по педагогика при СУ „Св. Климент Охридски“ в Държавен вестник, брой 105 от 11.12.2021г. и е осигурен с необходимата аудиторна заетост. По конкурса има една кандидатура – на доц. д-р Гинка Андонова Механджийска.

2. Данни за участника в конкурса

Доц. д-р Гинка Механджийска е завършила висшето си образование по специалност Педагогика във Факултета по педагогика на СУ „Св. Климент Охридски” през 1993г. През 1997г. завършва и специалност Психология във Философски факултет на СУ. През 2005г. защитава успешно дисертация на тема „Телевизия и възпитание на юноши с девиантно поведение”, в резултат на което ѝ е присъдена образователната и научна степен „доктор” по научна специалност Теория на възпитанието и дидактика (05.07.01).

От 1997г. досега Гинка Механджийска работи във Факултета по педагогика на Софийския университет. Първоначално в катедра „Теория на възпитанието“ (хоноруван асистент, асистент, старши асистент, главен асистент), а от 2006г. в катедра „Социална работа“ като главен асистент. От 2009г., след спечелен конкурс, заема академичната длъжност „доцент“ по

научна специалност 05.07.01. Теория на възпитанието и дидактика (Методи на социалната работа и супервизия в социалната работа).

Кандидатката е участвала в 11 научно-изследователски проекта, в 4 от които е била ръководител. Научен ръководител е на 2 успешно защитили докторанти.

Доц. д-р Гинка Механджийска е преподавател в общо 19 лекционни курса – 7 в бакалавърска степен, 6 в магистърска степен и 6 в курсове за следдипломна квалификация.

Според наукометричните показатели – над 1960 точки при минимално изисквани 550, участникът в конкурса отговаря на минималните национални изисквания за заемане на научната длъжност професор.

3. Научно-изследователска дейност

Доц. д-р Гинка Механджийска има общо 90 публикации, като в конкурса за професор участва с 41 от тях – 2 монографии, 3 глави от книги, 3 учебни и методически пособия (1в съавторство), 4 студии, 1 статия в реферирано и индексирано списание и 28 статии и доклади в рецензирани и редактирани издания (1 в съавторство). 4 от публикациите са на английски език (включително 1 глава от книга), 3 са на руски език и по 1 на полски и на чешки език.

Цялостният прочит на представените за конкурса публикации оформя впечатлението за траен и задълбочен интерес на кандидатката към проблематиката, свързана с методите на социалната работа (№№ 1, 2, 4, 6, 16, 19, 22, 30, 34), геронтологичната социална работа (5, 10, 11, 12, 15, 18, 19, 24, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 37, 38, 39, 41), клиничната социална работа (7, 8, 22, 28,), социалната работа със случай (1, 9, 25, 32, 33, 34), с образованието по социална работа (13, 23, 38, 40) и др. При внимателното запознаване с представените за рецензиране публикации правят впечатление две

съществени особености. Първата е, че изследователските интереси на кандидата се разпростират върху много и значими полета на социалната работа като теория и практика. А втората е, че много от публикациите са ярък израз на умението на автора да разкрива, анализира, представя и аргументира връзката между теория, изследвания и практика.

Това умение е убедително демонстрирано в хабилитационния труд – монографията „Социална работа с индивидуални клиенти“. Както подчертава авторът, „...анализът и изложението минават последователно през три основни измерения на социалната работа с индивидуални клиенти: концептуално; методическо; приложно.“ (с. 10) Това предопределя и структурата на монографията, в която са обособени три части. Първата е посветена на концептуалните основи на социалната работа с индивидуални клиенти. В нея са дефинирани основните понятия, предложен е преглед на ангажираните с индивидуализирането на помагачия процес модели и подходи в социалната работа и е структуриран и обоснован общометодически модел на индивидуализирането на социалната работа с индивидуални клиенти. Във втората част анализът е ориентиран към методите на социалната работа с индивидуални клиенти, като фокусът е върху социалната работа по индивидуален случай и индивидуалното консултиране и по-подробно е проследена методиката на работата по случай с нейните характерни фази и компоненти. В третата част е представено емпирично изследване на реалната практика на индивидуализирането на социалната работа от гледната точка на социалните работници. Тук проличават в максимална степен уменията на автора като изследовател – да операционализира представена и теоретично обоснована в предходните две части концепция за социалната работа с индивидуални клиенти, да специфицира най-значимите променливи и да ги операционализира в

измерими показатели и не на последно място да организира и осъществи емпирично изследване на терен, чрез което да получи отговори на прецизно формулираните изследователски въпроси и да провери хипотезата си.

В монографията като цяло, както и във всички представени за рецензиране публикации проличават стилът и високото равнище на компетентност на Гинка Механджийска като изграден учен-изследовател, познаващ задълбочено интересуващата го проблематика както в теоретичен, така и в практически план.

4. Основни приноси

Според мен кандидатът прецизно и изчерпателно е формулирал приносите от научно-изследователската си дейност в четири основни области на социалната работа като теория и практика. Аз надали бих могъл да добавя нещо към тях и поради това изцяло ги приемам. Но в същото време искам да подчертая два съществени, според мен, приносни момента, които Гинка Механджийска не упоменава.

1. В третото издание на книгата си „Изкуството да се помага на индивиди, семейства и групи“ Лоурънс Шулман отбелязва (перифразирам), че преходът от професията към науката социална работа се характеризира с приложението на резултатите от изследванията с цел модифициране на теорията, която впоследствие определя насоките за нови изследвания, т.е. това означава прехода от т.нар. „познавателни основи“ на социалната работа като професия към социалната работа като наука и то относително самостоятелна наука. Според мен цялото научно творчество на Гинка Механджийска е съществен принос към този преход.
2. В много от публикациите си доц. Механджийска категорично доказва значимостта на подхода на моделирането както в теорията, така и в методиката на социалната работа – един изключително продуктивен

подход, позволяващ да се „види“ практиката през теорията и теорията през практиката, нещо, което е от съществено значение за науки с подчертан теоретико-приложен характер, каквато е социалната работа.

5. Заключение

В заключение декларирам, че броят и естеството на публикациите на кандидатката и действителните приноси, съдържащи се в тях, които са несъмнени свидетелства за качеството ѝ на сериозен учен и изследовател, ми дават основание да предложа на членовете на научното жури **да изберат доц. д-р Гинка Андонова Механджийска за „професор“** по професионално направление 3.4. Социални дейности (Методи на социалната работа, Геронтологична социална работа), обявен за нуждите на Факултета по педагогика при СУ „Св. Климент Охридски“.

14.04.2021г.

Автор на становището:

(проф. д-р Бончо Господинов)